

end nu og undgaa de særdeles hyppige Standsninger af Trafikken, som nu finder Sted. Jeg tør ikke paastaa, at det kan lade sig gjøre, men jeg vil henlede Opmærksomheden derpaa og vilde sætte megen Pris paa, at virkelige Teknikere undersøgte det Forhold og gjorde de Beregninger, der hører dertil.

Indenrigsministeren (Fingerløv):

Jeg tror at turde gaa ud fra, hvad der ogsaa er indrømmet af flere Talere, i hvert Fald af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Bde Valgtreds (Tvermøes), at det vil erkjendes, at dette Lovforslag er forelagt med en klar Motivering, saaledes at Enhver kan se, hvad det gaar ud paa, ad hvilke Veie man er kommet til Resultatet, og hvorledes Beregningerne ere stillede. Jeg er enig med det samme ærede Medlem i, at den simpleste og billigste Maade, paa hvilken man kan sætte denne store Egn paa 20 Kvadratmil i Forbindelse med Statens øvrige Jernbanenet, er ved at vælge den Linie, som her er foreslaaet mellem Løgstør og Hobro. Det er ganske vist saa, at det vil foreløbig betegne nogen Omvei til forskellige Steder, blandt Andet paa Gøbjerg-Linien, men det kan afhjælpes senere, og denne Linie har det Fortrin, at den Intet præjudicerer, og det er ikke saa lille et Fortrin. Ganske vist har de lokale Interesser ladet høre fra sig, men det veed vi jo godt, at det gjør de altid. Vi vidste i Forveien, at man vilde tale og tale omhyggeligt for Viborg, lade høre fra sig fra Halsborg og Ribe, Løgstør og Hobro. Det var ikke nogen Hemmelighed, at saadanne Taler vilde komme; de kan komme med mere eller mindre Vægt, men selvfølgelig vil man hævde Interessernes Standpunkt, og det finder jeg ganske naturligt og aldeles nødvendigt. Jeg for min Person er nødt til at hævde og tro, at det her Foreslaaede er den fornuftigste, simpleste og billigste Maade at gaae Egnen ved at give den en Jernbane, og jeg tror desuden, at derved ikke præjudiceres Noget for Fremtiden. Hvis jeg i Almindelighed maa sige, hvorfor jeg ikke vil have saa ganske let ved pludselig at gaa over til nye Ideer, særlig Midtbaneideer, i Sjælland, saa er det, fordi at naar man vedtager en Hobro—Løgstør Bane, saa har man kun skaffet en Forbindelse for Himmerland, men hvis man vedtager Løgstør—Viborg, saa har man efter min Mening fastslaaet Retningen for en ny midtjydsk Jernbane. Jeg kan vist her tillade mig at henvisse til de Vændringsforslag, der ere stillede under en beslægtet Sag. Under Nr. 7 har det ærede Medlem fra Viborg (Klein) i Stedet for en Hobro—Løgstør

Bane foreslaaet en Jernbane fra Løgstør til Viborg med Sidebane til Hobro, under Nr. 8 har et andet Medlem foreslaaet en Bane fra Rødkjærskbro over Kjellerup til Møslund Station paa Silkeborg—Herning Banen, og endelig kommer et tredje Medlem fra Herning Egnen og foreslaar under Nr. 9, at den skal gaa direkte til Herning. Jeg finder dette meget naturligt, men hvis man altsaa kommer ind paa denne Linie, saa er man altsaa inde paa Spørgsmaalet den midtjydsk Jernbane, men man er ingenlunde paa det Næne med — jeg er det i alt Fald ikke — hvorledes denne Linie endelig bør drages. Det ærede Medlem fra Viborg sagde, at der foresaa visse Undersøgelser. Jeg skal ikke benægte det, men der foreligger for mig ikke nogen saadan Undersøgelse, at jeg med Sikkerhed kan sige, hvorledes man bør tage Standpunkt paa det Spørgsmaal, og jeg vilde derfor være noget betænkelig ved at gjøre det allerede nu. Som det ved en foreløbig Betragtning stiller sig for mig — og jeg har fremlagt et Kort, som jeg vil bede de Herrer, der have Leilighed dertil, at se paa — kan jeg ikke nægte, at jeg er tilbøielig til at tro, at denne Bane meget vel kunde bygges, uden at man kom til at præjudicere det Spørgsmaal, hvorledes en jydsk Midtbane skulde se ud, og uden at komme til at afgjøre det Spørgsmaal, om denne burde gaa over Viborg. Jeg er tilbøielig til at tro, at man skal søge Udgangspunktet noget tydeligere end Hobro baade af lokale og af Trafikhensyn, og at man dog kan komme til Viborg og videre fra Viborg syd-øst, men det er et Spørgsmaal, som er vanskeligt at løse, og som efter min Formening ikke lader sig løse uden en indgaaende Undersøgelse. Jeg vil derfor sætte Pris paa at faae Tid og Leilighed til at anstille en saadan. Hvad den tidligere Stilling angaar, nævnte det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgtreds bl. A., at jeg havde i det andet Thing sagt, at man kunde altid senere komme ind paa Spørgsmaalet Viborg. Ja, det er ganske rigtigt, men jeg har tilføiet, og derpaa forekommer det mig, at der bør lægges Vægt, at derved, at man bevilgede den af Regeringen foreslaaede Linie, præjudiceredes Intetsomhelst med Hensyn til Spørgsmaalet om at komme ind paa en Viborgbane og derigjennem paa en Midtbane, idet jeg tror, at en Viborgbane skal ikke knyttes til Løgstørbanen, men til hele Stambanen nord fra Løgstør—Hobro Banen derunder indbefattet. At det kan gjøres paa forskellig Maade, skal jeg indrømme, men den nordlige Linie, man har talt om, tror